

POKIŻ (10) *pron*

o jasne.

Sł stp brak, Cn s.v. póki, Linde XVIII w. s.v. póki.

Zaimek przysłówkowy pytajny: jak długo; w pytaniu retorycznym; quousque (usque que) Vulg, PolAnt; usque quando PolAnt; quoadusque Cn (10) : Dokądże będziez nas karmił chlebem złez [lege: złez, tj. łez]/ y pokiż nam daż pić w płaczu WróbŻołt 79/6; MurzNT Matth 17/16[17]; Pokiż Pánie [...] nie ładzisz y nie mścisz się krwie nález [...]? GrzegŚm 60; KlonŻal E3v; WujNT Matth 17/17.

Połączenie: »i pokiż« (5): WróbŻołt 88/47; O rodzaju niewierny/ y przewrotny/ y pokiż będę z wami? y pokiż was będę cierpiał? BibRadz Matth 17/17; Y pokiż będziem cierpieć temu łotrzykowi BielKron 246v; WujNT Matth 17/17.

Cf POKICIEM, POKIĆ, POKIEJ, [POKIEJŻE], [POKIKOLWIE], [POKIKOLWIEK]

KW